

16 juli 1971

Goedenavond, vrienden.

Ik veronderstel, dat u allen reeds weet, dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn, zoals u waarschijnlijk ook weet, dat deze avond voor de behandeling van een geestelijk onderwerp bestemd is. Ik moest hiervoor een keuze maken en dacht daarbij aan:

DE GEEST BEÏNVLOED VANUIT DE MENSVORM

Wanneer je in de geest je stoffelijk leven herbeleefd en op je aardse bestaan terugziet, ontdek je, dat vele dingen toch wel anders lagen dan je eens meende. De belangrijkheid van dingen en punten, die je eens zeer hoog hebt aangeslagen, blijkt nil te zijn, kleine dingen echter blijken vaak van buitengewoon belang voor je geestelijke vorming te zijn geweest. In deze dagen, waarin de mens toch reeds zeer vele en verwarrende invloeden ondergaat, lijkt het mij goed ons eens af te vragen, wat vanuit de geest belangrijk is in het stoffelijk bestaan. Ik hoop dat u mij toe zult geven dat dit werkelijk een geestelijk onderwerp is. Maar doe dit alstublieft nu, want mogelijk geeft u mij na behandeling van het onderwerp geen gelijk meer.

Belangrijk voor de geest is bewustwording. Bewustwording kan, geestelijk gezien, omschreven worden als een reeks van ervaringen waardoor eigen denkbeelden gewijzigd worden. Wat wij vanuit de geest in de stof zoeken, is dus een zekere mate van verandering en veranderlijkheid. In de materie word je als geest geconfronteerd met een reeks vaste vormen wetten, normen en regels. Maar de stoffelijke regels en wetten wijken in hun concept vaak belangrijk af van hetgeen de geest voor zich van belang zal achten. Maar - en dat is de zaak - ga je steeds weer uit van de stoffelijke omstandigheden, ook al pretendeer je steeds de geest boven alle materiële belangen en voordelen te stellen. De geest heeft behoefte aan nieuwe ervaringen. Maar de stof weet niet precies aan welke ervaringen de geest werkelijk behoefte heeft. Dit betekent dat een groot deel van de voor de mens in de stof nog wel belangrijke zaken vanuit geestelijk standpunt onbelangrijk zullen zijn, omdat de geest dergelijke ervaringen reeds kent. Het is dus niet zo dat die ervaringen op zich verkeerd of betekenisloos zijn, maar de geest kent deze reeds lang, zodat zij geen nieuwe waarde betekenen. Wat je in de geest reeds kent en bezit, kun je daarmee hoogstens nog een keer voor jezelf bevestigen. Maar met elke ervaring, waardoor je beter jezelf leert zien, in de wereld nieuwe dingen leert aanvaarden, betekent in geestelijk opzicht een grote stap voorwaarts.

U zult mij willen vergeven dat ik ter illustratie van mijn betoog hier ga putten uit mijn eigen ervaringen. Ik meende in mijn laatste leven, dat bijvoorbeeld promotie, het overlijden van mijn ouders, mijn huwelijk, mijn kinderen, de belangrijkste dingen waren in mijn gehele leven. Ik stel hierbij de promoties voorop, daar deze bijna mijn gehele leven hebben beheerst, terwijl de andere dingen snelle gewenning met zich brachten en zo vanuit een geestelijk standpunt een eenmalige waarde vertegenwoordigden. Geestelijk bezien bleek dat ik alle mogelijkheden van promoties, en wat dat betreft ook degradaties, voldoende kende. Gehuwd was ik reeds meerdere malen in andere levens geweest. Ouders, die overleden, heb ik in bijna elk menselijk bestaan gekend met uitzondering misschien van dat ene leven, waarin mijn vader reeds overleden was, toen ik geboren werd. Kinderen heb ik in drie levens gehad en in één leven bovendien gebaard. Overigens kan ik opmerken dat die ervaring voor mij geestelijk belangrijk is geweest, daar de emotionele betekenis en het gevoel van verbondenheid met de wereld hierbij zeer groot was.

Maar goed. Wat bleek in dit laatste leven voor mij geestelijk van het hoogste belang geweest te zijn? De wijze waarop ik iemand benaderde, tegen wie ik een antipathie had. Het betrof hier

een onderdirecteur op het kantoor waar ik werkte, die ik echter in een geheel ander daglicht leerde zien, toen ik ontdekte, dat de man leed aan een leverkwaal. De zo ontstane verandering van denken en benadering van deze man bleek voor mij geestelijk van zeer groot belang. Zij heeft mij de mogelijkheid gegeven om, ondanks mijn eigen oordeel, anderen te aanvaarden op basis van hun eigen waarden - dus de waarde die zijzelf voor zich stellen. Dit geeft in de geest een grote verruiming van mijn communicatiemogelijkheden.

Belangrijk bleek verder vreemd genoeg voor mij de grote zorg die ik een tijdlang gevoelde voor een reekalf en twee reegeiten. Ik woonde in die tijd buiten. Er kwam een zeer strenge winter waarbij de dieren door de harde bovenlaag van de sneeuw wonden aan hun poten hadden opgelopen. Het kalf was kennelijk een nakomertje en dus nog niet zeer sterk. Ik trof de drie dieren in hulpeloze toestand aan en nam hen op, door hen onderdak in een schuur en hooi te geven. Zij bleven daar inderdaad enige tijd en liepen ook niet meer weg op de duur wanneer ik elke dag kwam kijken. Ik werd door hun reactie zeer geboeid. Ik heb trouwens de twee oudere dieren meerder malen teruggezien: tegen het najaar en in de winter kwamen zij, zij het schuw, toch even bij ons aan. Op zich een leuke beleving met enige emotie. Maar hierdoor bleek ik later beter in staat te zijn een behoefte-element te waarderen, wanneer het voorkwam op een ander niveau dan dat, waarop ik leef. Ook blijkt het mij hierdoor mogelijk in de sferen contact te maken met bijvoorbeeld bepaalde rassegeesten.

Op deze wijze zijn op zich schijnbaar niet zo belangrijke handelingen en belevingen voor de geestelijke bewustwording van veel meer belang dan al de gebeurtenissen die je als mens van het hoogste belang zult achten. Toen ik dit omtrent mijzelf ontdekte ben ik mij af gaan vragen, welke gebeurtenissen dan voor andere entiteiten in de geest van groot belang bleken te zijn tijdens hun herkenning van de sferen en waarom. Een dergelijk onderzoek kan natuurlijk niet gedaan worden volgens de op uw wereld tegenwoordig zo goed ontwikkelde pollingtechnieken. Het is in de geest eerder een kwestie van contact opnemen met anderen en een pogen hun herinnering en eigenschappen te overzien. De prettigste slachtoffers hiervoor zijn degenen die kortgeleden zijn overgegaan. Nu hebben wij in de geest een afhaaldienst. De term doet misschien wat denken aan een soort liefdewerk oud papier. Het betekent echter dat je iemand als geest dus tijdens de overgang bij staat en vaak ook in de periode daarna vergezelt.

Nu treedt voor eenieder na de overgang een korte tijd van rust op die gewijd is aan het beleven van de herinneringen uit het stoffelijke bestaan. En juist in deze periode komt de belangrijkheid voor het geestelijke bestaan van bepaalde stoffelijke belevingen sterk kenbaar op de voorgrond.

Normalerwijze laat een tijdelijke gezel tijdens deze periode de nieuwgekome met rust en wijdt zich aan zijn eigen zaken. Je kunt en moogt de gedachten van een beschermeling in deze tijd echter wel opvangen. Ik heb dit dan ook in vele gevallen gedaan en kwam tot vreemde conclusies: Een man die in zijn gehele leven veel aanzien had genoten, daar hij van goede familie was en over grote bezittingen kon beschikken, had zichzelf op aarde als een belangrijk mens beschouwd en, zo hij er al over had nagedacht, zeker gemeend dat zijn daden tegenover medemensen het belangrijkste deel van zijn leven vormden. In feite bleek geestelijk zijn occupatie met een schelpenverzameling het belangrijkste in het gehele leven te zijn geweest. Neen, dat had niets te maken met een reclame-actie van een bepaalde maatschappij. Het was een zeer uitgebreide en door hemzelf met veel zorg en moeite opgebouwde verzameling. Hierdoor beschikte hij na de herinneringsperiode over contacten met andere entiteiten, die hij nooit door zijn stoffelijke belangrijkheid in een hogere sfeer zou hebben kunnen bereiken.

Een ander voorbeeld: Er was een vrouw die een nogal bont en zeer afwisselend leven had gevoerd. Zij bleek vanuit geestelijk standpunt het meest geleerd te hebben door haar loyaliteit tegenover iemand die zij niet begreep: het doofstomme zoontje van een van haar tuinlui. Een betrekkelijk jonge man bleek het meeste geleerd te hebben uit zijn vijandschap tegen een bepaalde hoogleraar. Hierdoor was hij namelijk gedwongen zowel zichzelf als de ander, steeds weer zo juist mogelijk te zien en daarbij de mogelijkheden en positie van de ander zo juist

mogelijk te beoordelen, zelfs indien zijn doel hierbij alleen was de ander zo doelmatig mogelijk aan te vallen. De gewoonte tot een analyse over te gaan van anderen waarmee hij in contact kwam, gaf hem de mogelijkheid bij contacten die in de sferen voor hem mogelijk waren, verder dan normaal in het wezen van anderen te zien en beseffen. Dit betekende voor hem een rijkere uitwisseling van ervaringen, een juist begrip voor ontvangen raad en lering en een veel sneller en juistere mogelijkheid tot een deelnemen aan de werkzaamheden en andere activiteiten van de geest, waarbij ook werkzaamheden op de aarde.

Leuk was ook een oude dame, leeftijd bij overgang rond 85 jaar. Zij was overtuigd van de slechtheid van de wereld, van haar eigen goedheid en volgens eigen denken zeer vroom. Zij had haar gehele leven er aan gewijd anderen 'tot Jezus te geleiden', te bekeren, te zorgen, dat de mogelijkheid tot zondigen voor anderen kleiner werd. - Wat op zich volgens mij een vorm van zonde was -. De geestelijk voor haar meest belangrijke beleving in haar stoffelijk bestaan bleek na dit alles de keer te zijn, dat zij onverwacht en blootsvoets op een kikker traptte. Dit was namelijk de enige keer geweest in haar leven dat zij zonder denken en zonder gevoelens van meerwaardigheid naar een ander was toegevlucht. Dat was trouwens een vriendin, dus u hoeft er verder niets van te denken. Wat u denkt, lijkt mij trouwens bij haar ondenkbaar. Op dat ene ogenblik had zij namelijk alle gevoel van zekerheid, beter zijn, en dergelijke, over boord gegooid. Dit ene ogenblik van onzekerheid in haar bestaan bleek geestelijk het belangrijkste te zijn. Waarom? Hier bleek het isolement, dat pleegt te ontstaan door een voortdurend gevoel van meerwaardigheid en voortdurende zelfrechtvaardiging, even verbroken te zijn. Dankzij deze herinnering zal het haar op de duur mogelijk zijn, contact op te nemen met entiteiten die buiten haar directe sfeer van denken en reageren liggen.

Ik zou lange tijd voort kunnen gaan met het citeren van dergelijke gevallen. Indien ik echter het geheel van mijn onderzoek kort samen mag vatten - het betreft hier een peilen van rond 2000 pas overgegaan - zo kom ik tot de conclusie dat slechts bij 1% - ruim gerekend - de dingen die men in het stoffelijke leven zelf van groot belang achtte, ook werkelijk voor de geest van groot belang waren. Voor ongeveer 30% waren emotionele ervaringen, waarbij de eigen beheersing tijdelijk wegviel, van groter belang dan meer redelijke handelingen besluiten en erkenningen. Voor ruim 60% ontstond in het stoffelijke leven de werkelijke waarde voor de geest krachtens daden die niet werden gezien als buitengewoon, wel ten gunste en ten nutte van anderen werden verricht, maar daarbij als zo normaal werden beschouwd, dat zij zelfs niet als opoffering werden gevoeld. Ik heb verder kunnen constateren dat degenen, die zoveel zo luidruchtig voor anderen plegen te offeren, hiervan in geestelijke zin zelden of nooit werkelijk beter worden.

Er is in de 2000 gevallen, die door mij werden onderzocht, slechts een enkel geval voorgekomen waarbij terecht kon worden gesteld: een leven vol opofferingen heeft hier inderdaad gevoerd tot een grotere geestelijke bewustwording. Er waren verder drie gevallen waarvan kon worden gezegd dat de geestelijke ontwikkeling bevredigend is geweest in weerwil van mogelijk deels ook dankzij als zwaar erkende opofferingen. In alle andere gevallen, waarbij een begrip van zich opofferen voor anderen in het besef een belangrijke rol speelde, bleek dit niet tot resultaten gevoerd te hebben. De reden schijnt te zijn, dat deze mensen hun opofferingen ook als zodanig beleefden. Het was voor hen een zich verheffen boven anderen, vaak mede een bestaansrechtvaardiging, waardoor de opofferingen gelijktijdig een gevoel van isolement tegenover de wereld betekenden en daarnaast het gevoel schenen te geven dat men verdiensten had die recht gaven tot het stellen van eisen aan de wereld. Mij schijnt dat opoffering op deze wijze voor de meeste mensen weinig uithaalt.

Ook andere gevallen werpen vragen op. In de door mij onderzochte groep waren onder meer drie priesters - niet allen behorende tot eenzelfde kerk, en enkele godsdienstleraren - eveneens tot verschillende geloven behorende. Je zou geneigd zijn aan te nemen dat deze mensen, uitgaande van hun leer, hieruit geestelijk het meeste geput zouden hebben. Dit bleek in onze wereld en volgens de maatstaven daarvan onjuist te zijn, zij bleken het meeste geput

te hebben uit de ogenblikken in hun leven dat zij hun priesterschap of leraarschap tijdelijk terzijde hadden gesteld.

Mijn conclusies aan de hand van dit alles zijn allereerst wel dat idealen kennelijk voor de mens in geestelijke zin geen al te grote betekenis hebben, tenzij in uitzonderingsgevallen, waarbij de mens zich niet slechts met het ideaal verbonden voelt, maar gelijktijdig zich op grond daarvan aan de gehele wereld dienstbaar maakt zonder hierbij gevoelens van meerwaardigheid te koesteren. Ik heb kunnen constateren dat in deze gevallen een zeer v r gaande geestelijke bewustwording bereikt werd. Maar dergelijke gevallen schijnen zeer zelden voor te komen. In de door mij nagegane groep kwam er geen voor, het bestaan van deze mogelijkheid werd mij duidelijk door contact met een enkele entiteit die bovendien in een sfeer boven de mijne vertoeft.

Het familieleven, dat op aarde nogal hoog aangeschreven staat, bleek in geestelijk opzicht geen bijzondere mogelijkheden te bieden, of een meer dan normale betekenis te hebben. Wel blijken relaties met partners, vooral wanneer hier een geestelijke verbondenheid een rol bij speelde, in vele gevallen op de stoffelijke ontwikkeling van mensen en hierdoor mede op hun geestelijke bewustwording grote invloed te kunnen hebben. Opvallend was verder dat in zekere zin liefde en haat voor een geestelijke bewustwording - maar dan alleen ten aanzien van de te bereiken bewustzijnsuitbreiding - ongeveer gelijkwaardig zijn. Indien de haat beseft wordt, voor wat zij in wezen betekent: een intense verbondenheid met een ander, zo blijkt zij bovendien een betreden van lichtere sferen wel degelijk mogelijk te maken. Waar deze erkenning uitblijft, heeft zij echter een vaak langdurig isolement in de sferen ten gevolge. Dit wil ik met nadruk hieraan toevoegen om te voorkomen, dat u zou menen dat haat voor alle geestelijke bewustwording zonder meer nuttig zou zijn.

Het is duidelijk dat er ook in mij de behoefte zal bestaan om met de door mij verkregen gegevens ook iets nuttigs te doen. Het is natuurlijk leuk in de geest van dergelijke dingen een uitvoerige studie te maken. Iets wat men overigens op aarde ook schijnt te beseffen, gezien de vele studiecmissies en commissies van onderzoek. Ik ben echter van mening dat een dergelijke studie eerst nut en betekenis heeft, wanneer men daaruit ook conclusies leert trekken die in de praktijk bruikbaar zijn. Ik heb inderdaad een reeks praktisch bruikbare conclusies zowel voor mijzelf als voor het bestaan in de stof kunnen trekken, waarbij ik wel mag stellen dat zover de conclusies voor mij persoonlijk van belang waren, zij inderdaad tot een juist gebruik van krachten en een beter begrip voor de werkelijkheid in de sferen hebben gevoerd.

Zover het uw wereld betreft, zijn mijn gevolgtrekkingen onder meer de volgende:

De kleine en volgens u onbelangrijke dingen in het leven, die u snel weer pleegt te vergeten, zijn voor de geestelijke ontwikkeling van de mens echter zeer belangrijk omdat u juist hierin geen verdere plannen, associaties en vergaande voorstellingen pleegt te koesteren. Juist in het schijnbaar onbelangrijke benadert de mens de werkelijkheid het beste, beseft de wereld juist, openbaart zichzelf aan die wereld ook eerlijker en scheidt zo voor zich mogelijkheden tot contact met de wereld en de geest.

In de tweede plaats: Menselijke wetten en wetmatigheden blijken in de bewustwording maar een zeer onbelangrijke rol te spelen, tenzij de mens zelf volledig van de juistheid van die wetten, regels, wetmatigheden overtuigd is. Dat de menselijk algemeen aanvaarde normen in dit opzicht geen belangrijke rol spelen, onverschillig op welk terrein zij betrekking hebben, meen ik te mogen verklaren uit het feit dat de mens na zijn overgang niet geconfronteerd wordt met een meer algemene visie op het leven, maar met zijn persoonlijke standpunten omtrent dit leven plus alles, wat hij in dit leven werkelijk heeft gedaan.

Van zeer grote betekenis voor de bewustwordingsmogelijkheden bleek te zijn een zich houden aan alles wat men innerlijk als juist ervaart. Mensen, die ingaan tegen hun innerlijke gevoelens op aarde, blijken zich hierdoor vaak als het ware af te snijden van hun eigen geest in de zin, dat hierdoor een sterke remming bij overdracht van stoffelijke ervaringen naar de geest schijnt te ontstaan en als zodanig een aanmerkelijke en bovendien bij langere duur ook snel toenemende vermindering van bewustwordingsmogelijkheden. In enkele gevallen blijkt door een dergelijke remming zelfs de overdracht van geestelijke belangrijke en bruikbare ervaringen geheel tot stilstand te komen. Ook hiervan trof ik echter onder de door mij onderzochte 2000 entiteiten geen voorbeeld aan.

Indien u in uw leven een maximum aan bewustwording nastreeft, kan men mijns inziens hiervoor enkele eenvoudige regels stellen.

1. Niets is voor mij, als mens of geest, werkelijk belangrijk buiten het feit dat ik in denken en handelen steeds heb kunnen beantwoorden aan mijn eigen normen van goedheid of juistheid.
2. Hoe je leeft en wat je doet in het leven maakt geen groot verschil uit voor de geestelijke mogelijkheden. - Voor sommigen is dit misschien een blijde boodschap. - Op het ogenblik echter dat je ingaat tegen eigen gevoelens van juistheid en dienstigheid, dan wel volgens eigen besef anderen exploiteert of misbruik van hen maakt, wordt de bewustwording geremd en blijken fantasiebeelden in het Ik te rijzen, die langere tijd het betreden van een hogere sfeer bemoeilijken, zo zij deze al niet geheel onmogelijk maken.
3. In het menselijke leven verworven kennis blijkt maar in zeer beperkte mate van belang te kunnen zijn voor de geest. Kennis is menselijk mogelijk wel belangrijk en ik herinner mij, dat ik in mijn stoffelijke bestaan het verwerven van kennis zeer belangrijk achtte. Maar veel van de menselijke kennis blijkt voor de geest eerst belangrijk te kunnen worden op het ogenblik, dat men hierdoor tot een betere en juistere erkenning van het ik, de mens en de natuur kan komen.

Dergelijke erkenningen blijken daarbij waardeloos, zo zij slechts betrekking hebben op de massa. Je hebt er bijvoorbeeld maar heel weinig van, wanneer je op de hoogte bent van de psychologie van de massa. Geestelijk zal dit slechts in zeer uitzonderlijke omstandigheden een mogelijke winst op kunnen leveren. Op het ogenblik dat de verworven kennis u echter in staat stelt een enkele medemens of een bepaalde voortgang in de natuur beter en juist te observeren en te begrijpen, zal de stoffelijk verworven kennis ook geestelijk een uitbreiding van bewustzijn mogelijk maken.

Ik constateerde bij tamelijk veel mensen een neiging om zo nu en dan eens zweverig esoterisch te doen. Een vriend van mij heeft eens gezegd dat zoiets tot noodlandingen voert. Bij mijn onderzoek bleek van noodlandingen niet veel, maar wel moest ik als gevolg van een dergelijke houding een grote mate van verdwazing constateren. Deze mensen maken zich een mentaal beeld van een geestelijke werkelijkheid en kunnen dan de geestelijke werkelijkheid, die optreedt na de overgang - en soms reeds daarvoor - niet aanvaarden, omdat deze te zeer verschilt van het beeld dat zij zich van zichzelf en van geestelijke werelden en mogelijkheden gemaakt hebben. Een afwijkende voorstelling van het Ik kan zeer remmend werken, wanneer zij tot een soort persoonlijk dogma is geworden, al is het alleen maar omdat het geestelijke Ik in zijn werkelijke omvang, ervaring en mogelijkheid in de stof altijd slechts voor een beperkt deel tot uiting kan worden gebracht.

Volgens mij is er dan ook voor de mens geen geestelijk belangrijke reden te geven voor een zich in het bijzonder wijden aan esoterie met verwaarlozing van de meer exoterische mogelijkheden en ontwikkelingen. Zelfkennis is goed mits zij voert tot een praktische aanpassing van het gedrag aan erkenningen die door de praktijk bevestigd worden. Zodra men verder zoekt te komen dan dit, blijken er van geestelijk standpunt uit maar zeer weinig mogelijkheden in te schuilen. Wel kan het streven naar zelferkenning en het bereiken van innerlijke harmonie belangrijk zijn voor mogelijkheden die tijdens het menselijke bestaan bereikt worden. In de zo tot stand gekomen harmonische ervaringen en bestrevingen kan dan

natuurlijk weer wel een voor de geest belangrijke mogelijkheid tot bewustwording verborgen zijn.

Mijn conclusie is verder dat geloof de meeste mensen niet tot enige uitbreiding van bewustzijn helpt, zolang er sprake is van een dogmatisch, geformaliseerd geloof. Het durven nadenken over en zo nodig afwijken op een of meer punten van een gangbaar en door vele mensen aanvaard geloof blijkt in de meeste gevallen voor de geest van groot belang te zijn en zeer veel bij te dragen tot een grotere bewegingsvrijheid en een uitbreiding van contactmogelijkheden in het geestelijk bestaan. Wanneer de mensen echter een geloof in bepaalde artikelen en zonder enige wijziging of zelfstandig nadenken aanvaarden, blijkt dit slechts te voeren tot een afwijzen van alle niet binnen het geloof erkende waarheden en mogelijkheden, terwijl men ook doof wordt voor de redelijke of zelfs door feiten als juist bewezen argumenten van anderen. Een verdraaiing van de werkelijkheid is hiervan het gevolg en voor de geest betekent dit nadeel en slechts zelden een zeer beperkt en nog vele moeilijkheden in zich bergend voordeel.

Dan wil ik iets opmerken over het gebruik van geestelijke kenmogelijkheden en/ of krachten in de stof. Dit komt overigens niet algemeen, voor. Ik meen dat bij de onderzochte 2000 - ruim - ten hoogste 17 gevallen waren, waarin dit in het leven een rol had gespeeld. Het grote nadeel bij het gebruik van dergelijke gaven blijkt wel te zijn, dat een mens op grond van zijn gebruik van de hem gegeven mogelijkheden zonder meer een meerwaardigheid ten aanzien van anderen postuleert. Wat natuurlijk verkeerd is. Want iemand die krachten heeft en dezen niet ten volle gebruikt, is minder waard dan iemand die geheel geen kracht heeft, maar ten minste nog probeert iets te presteren. Geestelijk gezien is immers het streven van veel groter belang dan het resultaat, dat hierdoor naar buiten toe kenbaar soms behaald zal worden.

Van de 17 geestelijk werkende en strevende overgeganen die ik volgde, waren er slechts drie die - en dan eerder door de vanzelfsprekendheid en gemakkelijker waarmee zij hun gaven gebruikten, dan door de resultaten, die hierdoor mogelijk werden - een verruiming van geestelijk bewustzijn mede als gevolg van hun gaven bereikten. Een van hen bereikte hierdoor zelfs de mogelijkheid de vormsferen na zijn afwerken van stoffelijker herinneringen als het ware over te slaan.

Dit laat ons echter 14 anderen die in hun geestelijke bewustwording eerder geschaad bleken te zijn door het gebruik dat zij van hun gaven gemaakt hadden, dan dat zij hierdoor enig voordeel genoten. Hun wijze om zichzelf als uitverkorenen te beschouwen maakte het voor hen onmogelijk zich op voet van gelijkheid tot anderen te wenden. Dit betekende in de sferen een enorme afremming van elke communicatie en voerde tot het afwijzen van hulp en leiding, wanneer deze door hogere en wijzere geesten geboden werden. Hoger wordt hier door mij gebruikt in de zin van 'hoger ontwikkeld'.

Ik zou dus zeggen: Indien je geestelijke gaven hebt, gebruik dezen dan rustig. Maar gebruik ze dan zoals je een werktuig zou hanteren. Wanneer je een hamer goed kunt hanteren, zeg je immers ook niet: ik heb een mooie hamer, dus ik ben beter dan jij. Bovendien beseft eenieder dat het niet erg belangrijk is of de hamer nu mooi is of niet, waar het er eerder op aankomt of je er een spijker mee in kunt slaan. En zelfs dan zal eenieder toegeven dat het inslaan van de spijker geen bijzondere betekenis heeft, tenzij je er iets goeds en bruikbaar mee tot stand brengt.

De esoterie met al haar zelfbeschouwing en haar vele systemen van denken heb ik onder de 2000 ook ontmoet. Ik moet daarbij stellen dat de door mij geconstateerde resultaten van deze esoterische belangstelling en bestreving nogal verschillend uitvielen. Er waren esoterisch gerichte mensen bij, die op aarde steeds ook met beide benen op de grond plachten te staan. Mij bleek, dat zij ook in staat waren een groot deel van hun door een esoterische leer ontstane verkeerde voorstellingen te redresseren door uit te gaan van hun ervaringen van het ogenblik, waarbij zij bovendien niet uitgingen van een vooropgesteld ik-beeld, maar de moed hadden

het ik, dat zij nu beseften te zijn, als punt van uitgang te kiezen. Wanneer je steeds aanvaardt wat je op een ogenblik volgens eigen beleven plus besef bent, zul je in de sferen rijke contactmogelijkheden vinden en hiermede veel kunnen bereiken. Ik mag u dus in gemoede niet zonder meer afraden u met esoterie bezig te houden. Zij blijkt vaak nuttig te kunnen zijn. Maar ik moet u wel heel sterk afraden u in allerhande vergeestelijkte inwijdingssystemen te bewegen, die u afzonderen van de geleefde werkelijkheid, en leren, dat je voor bepaalde ervaringen en gevoelens andere in de plaats dient te stellen - bijvoorbeeld: ik ben niet bang, maar wordt belaagd door het boze.

Een grote maar zeer menselijke fout is wel dat de mens zich voortdurend bezighoudt met de fouten van anderen. Dit zal u wel bekend zijn. Nu blijkt dat degenen die voortdurend het negatieve in het gedrag van anderen op de voorgrond plegen te stellen, hierdoor voor zichzelf een benadering van de wereld van de geest op meer positieve wijze zeer moeilijk hebben gemaakt. Zoek daarom naar een positieve benadering in het leven. Want wanneer u zich bezighoudt met de negatieve zijde, kunt u wel ontdekken hoe slecht de stoffelijke wereld wel is, maar zult u in de geest niet kunnen ontdekken, hoeveel schoonheid er voor de geest hierin bestaan kan. Want u zult dan ook het merendeel van de schoonheden van het geestelijke bestaan afwijzen.

Voor sommigen kan ook het volgende nog van belang zijn. De uiting, die u geeft aan hetgeen in u leeft, kan materieel belangrijk zijn. Maar altijd zullen hierin ook inspiratieve momenten optreden en wanneer deze ogenblikken kunnen worden omgezet in een beseft - dus mentaal beheersbaar - en in de stoffelijke praktijk om te zetten geheel, zo zal de mens ontdekken dat juist deze dingen later in de geest voor hem van zeer groot belang zijn geweest, hoe beperkt en onbelangrijk de resultaten op aarde ook schenen te zijn.

In het voorgaande betoog heb ik u dus, zeer beknopt en beperkt, iets medegedeeld omtrent onderzoekingen die door mij werden gedaan, U kunt natuurlijk stellen dat ik maar enkelen heb onderzocht van een zeer grote massa. U hebt daarin dan gelijk want ik heb mij enigszins gedragen als een geestelijke statisticus en heb hier gesproken alsof getallen niet zouden kunnen liegen. Wij weten echter allen dat juist getallen de grootste leugenaars zijn in de handen van bekwame mensen. Dit brengt mij ertoe, na deze feitelijke resultaten van mijn onderzoekingen, hier nog een soort zelfrechtvaardiging te laten volgen. Ik ben uitgegaan van het standpunt dat bij een onderzoek, ook indien dit slechts een aantal van 2000 personen betreft, in een periode dat het aantal overgeganen minstens 900.000 bedroeg, toch aanwijzingen kan bevatten ten aanzien van de belangrijkheid van bepaalde stoffelijke tendensen en de betekenis daarvan voor de geest kan aantonen.

Ik zeg niet dat eenieder, die zich gedragen zal als de enkele door mij geciteerde gevallen, daarvan in de geest ook precies dezelfde gevolgen zal ondervinden. Ik kan slechts zeggen dat in het merendeel van de onderzochte gevallen een bepaalde waarde in verband met het stoffelijke leven op een zekere wijze bleek te bestaan ofwel te ontbreken. Wat ik heb gezegd omtrent een positieve benadering van het leven, de naaste, diens gedragingen en verdere verschijnselen in het leven, blijkt niet alleen in mijn onderzoek, maar ook in talloze gevallen, die daarmede niets te maken hadden, zowel als in de erkenning van andere entiteiten, waarvan velen hoger staan dan ik, voor de geestelijke bewustwording van overwegend belang te zijn.

Op het ogenblik dat je je afvraagt: Hoe kan ik van hetgeen er nu is, het beste maken, hoe kan ik, aanvaardende wat een ander is en de leef- of denkwijze die hij prefereert, het beste contact met die mens krijgen, vallen vele grenzen in het eigen denken weg. Dit schijnt een zeer grote geestelijke openheid te doen ontstaan.

Ik heb, ofschoon dit geheel buiten mijn onderzoek stond, in de sferen meerdere gevallen meegemaakt van zeer hoge entiteiten die zonder meer konden worden aanvaard door

personen die positief plachten te reageren, met als gevolg grote mogelijkheden voor hun bewustwording. Dit, ofschoon de wijze waarop zij dit contact aanvaardden, geen schijn van eerbied of erkenning van de werkelijke belangrijkheid bevatte en mij meer deed denken aan mensen, die tante Mien, die naar de markt is geweest en nu even komt rusten en een kopje koffie drinken, als terloops welkom heten. Ofschoon soms schokkend voor een beschouwer die zich meer van de werkelijke verschillen bewust is, blijkt een dergelijke vertrouwelijkheid bevorderlijk te zijn voor een zeer grote overdracht van krachten, terwijl daarnaast meer lering en denkbeelden worden overgenomen dan in meer formele contacten vol van erkenning en zelfs eerbetoon, zover mij bekend, ooit mogelijk is gebleken. Ik heb dit niet een enkele keer, maar vele malen kunnen vaststellen.

Ook viel mij op, dat bij de leringscontacten inde Zomerlandsfeer, waarbij het verschijnsel wel 'lichtzuil' wordt genoemd, (ik zal u zo dadelijk hiervan nog meer zeggen), blijken degenen, die dit verschijnsel als normaal, als niets bijzonders aanvaardden, zeer goede contacten te maken en veel opnemen van hetgeen door dergelijke hoge krachten aan mogelijkheden wordt geboden. In enkele gevallen zie je deze entiteiten zich als het ware mede vervlechten in de wisselende kleuren van een dergelijke zuil. Ook wanneer zij zich enige tijd daarna weer in de Zomerlandsfeer manifesteren, zo weet je toch onmiddellijk: zij zijn veranderd, zij zijn hoger geworden. Het optreden van een dergelijke lichtzuil in Zomerland kan kortweg omschreven worden als een manifestatie van een hoge entiteit die in een niet vormkennende sfeer leeft en in de lagere sfeer slechts een gedachte wenst uit te drukken, zodat het aannemen van een vorm niet noodzakelijk is. De uiting zal in een vorm kennende sfeer echter toch kenbaar worden en dit is dan over het algemeen een lichtende, flonkerende zuil, waarin meerdere kleuren dooreenlopen. De zuil reikt, om een menselijke vergelijking te gebruiken, dan van de grond tot aan de wolken. De uitstraling van een dergelijke manifestatie is bijzonder mooi en dit is mede de reden dat velen in de Zomerlandsfeer zich gaarne en steeds weer rond een dergelijke lichtzuil verenigen. Ook dit zal u duidelijk maken dat een positieve benadering van verschijnselen en leven toch wel veel voordeel brengt.

Er is meer:

Een mens is maar een mens. Of je koning, keizer, admiraal, railleur of riolleur bent - wat deftig nederlands schijnt te zijn voor putjesschepper - wanneer je een mens allereerst leert waarderen als mens en je oordeel over hem je contact met hem afhankelijk maakt van de persoonlijke waarden, zoals die naar voren komen, zo blijkt ook geestelijk veel bereikbaarder te worden. Hoe meer je je bezighoudt met begrippen als stand, verschillen in huidskleur, opvoeding en dergelijke, hoe kleiner de kans wordt dat je geestelijk iets bereikt. Het gehele leven is vol van verschijnselen die elk voor zich anders zal waarderen. Maar laat ons nu eens uitgaan van het standpunt dat al die verschijnselen tot het leven behoren en dus normaal zijn. Het is normaal wanneer oom Piet uitglijdt over een bananenschil, het is evenzeer normaal wanneer zijn nichtje van 21 een aardige jongeman ontmoet en daardoor vergeet die nacht tijdig, zoál, thuis te komen. Wat onszelf betreft kunnen wij er onze denkbeelden over hebben, maar het verschijnsel blijft normaal. Wij moeten steeds weer van de normaliteit van een verschijnsel uitgaan, indien wij willen komen tot begrip voor de krachten die achter het verschijnsel verborgen zijn. Dat is een heel belangrijk punt.

Alle ontwikkeling, alle geestelijke bewustwording blijkt afhankelijk te zijn van het doorbreken van grenzen, die in ons eigen denken bestaan. Wij bereiken dit het snelste, wanneer wij niet onszelf maken tot rechters over de wereld en de verschijnselen daarin, maar onszelf zien als deelhebbers aan het geheel, aanvaardende wat er bestaat en van hieruit werkende aan hetgeen er nu mogelijk is en bestaat. Iemand die de wereld wil veranderen, bereikt meestal niets, behalve een onveranderlijke en meestal zeer dogmatische instelling in zichzelf. Iemand die de wereld aanvaardt zoals zij is, en tracht daar het beste van te maken, blijkt niet direct een opportunist te zijn, maar eerder een realist, maar dan een realist die vele mogelijkheden ontdekt waar anderen blind voor zijn.

Sommigen onder u zullen geneigd zijn dit alles een niet, of minder geestelijk onderwerp te noemen. Want uw wereld bestaat voor de meeste mensen nu eenmaal uit illusies, illusies als: je bent gelukkig wanneer je een eigen auto hebt. Wat, zoals u zou kunnen weten, een heel betrekkelijke waarheid is want u betaalt het bezit van de auto niet alleen in geld maar bovendien nog eens in zenuwkracht. Anderen denken dat je alleen maar gelukkig kunt zijn wanneer alle anderen erkennen hoe belangrijk je bent. Maar feitelijk ben je ongelukkiger, naarmate je minder de mogelijkheid vindt, te leven, zoals je werkelijk zou begeren. En iemand die aanzien nastreeft zal juist hierdoor veel van het waardevolle in het leven voorbij moeten laten gaan.

Geestelijk gezien betekenen vele van de dingen, die de mensen menen na te moeten jagen, eerder een nadeel dan een voordeel. Want eenzijdigheid van streven betekent ook een eenzijdige ontwikkeling en dit houdt weer in dat je als geest maar op één enkel punt verder zult kunnen komen. Je geestelijk bestaan wordt hierdoor veelal erg onevenwichtig. Het gevolg hiervan is dat men zich in de sferen soms lange tijd bezighoudt met in wezen onbelangrijke dingen zonder hierin een blijvende voldoening te kunnen vinden, dan wel dat je na korte tijd weer naar de aarde terugkeert. En in dit laatste geval is de kans dan ook nog groot dat de gehele ellende weer opnieuw beginnen gaat.

Ik meen, dat het verantwoord is op grond van een betrekkelijk beperkt onderzoek dergelijke conclusies te trekken, wanneer je dezen als verschijnsel ook buiten het onderzoek om steeds weer bevestigd meent te zien. Alle leven zou volgens mij gebaseerd moeten worden op een werkhypothese die steeds voor aanvulling en wijzigingen vatbaar is. Deze hypothese zou voor mij mogen luiden: Ik leef om gelukkig te zijn door het geluk dat ik beteken in de wereld. Ik leef niet om de wereld te veranderen, maar om het goede in die wereld steeds luider te doen spreken, werkende hieraan volgens beste weten.

Dit lijkt mij een eenvoudige en praktisch bruikbare benadering, die mijns inziens de oplossing kan vormen voor vele problemen die bij een andere benadering van het leven in de sferen plegen te ontstaan. Hiermede heb ik u mijn onderwerp voorgelegd. U kunt nu vragen stellen of commentaar geven.

Vraag: Waarom verdeling in positief en negatief, wanneer ons besef toch het geheel dient te omvatten?

Antwoord: U hebt volkomen gelijk, wanneer u stelt hiermede, dat vele door de mensen als negatief beschouwde zaken in de geest een voor de bewustwording gunstige en dus positieve betekenis zullen hebben. De mens kiest echter altijd tussen positief en negatief daar hij niet in staat is het geheel van het leven dat hij overziet, als volkomen gelijkwaardig te beschouwen. Negatief is, in de zin waarin ook ik dit woord heb gebruikt: al datgene wat men als afkeurenswaardig, slecht en degelijke beschouwt, het ontbreken van iets. Een negatieve houding is bijvoorbeeld roddelen over de buurvrouw die zo slecht is voor haar kinderen, maar het zo druk hebben met die roddels dat je geen tijd kunt vinden om die kinderen zelf, eens wat aandacht, of zelfs maar een vriendelijk woord te gunnen. Positief. Compleet. In handelen: nagaan welke mogelijkheden er zijn en dezen dan gebruiken ten goede. Bij mensen komt dit vaak neer op samenwerking. De huisvrouw van ons voorbeeld, die zich stoort aan de verwaarlozing van kinderen, zou haar roddelen beter kunnen staken en een crèche beginnen met haar roddelgenoten, om zo de moeders meer vrijheid en de kinderen een betere verzorging mogelijk te maken. Zelf zouden zij hieraan een bijverdienste plus een bezigheid kunnen vinden, die voor hen de noodzaak wegneemt eigen leegheid in voortdurende roddels over anderen te spuien.

Vraag: U keert zich tegen de neiging de wereld te verbeteren. Maar is er dan geen bewustwordingsmogelijkheid in een je op stellen voor het goede voor anderen?

Antwoord: Tot op zekere hoogte. Maar vergeet een ding niet: wanneer je bezig bent de wereld prettiger te maken voor anderen, ga je uit van hetgeen je zelf meent dat die anderen prettig

moeten vinden. Misschien wilt u de mensen geven, wat zij zelf vragen. Maar wanneer zij iets vragen is het nog lang niet zeker, dat zij dit ook werkelijk bedoelen. Ik meen dan ook niet dat je het leven voor anderen beter en prettiger maakt, door hen zoveel mogelijk hun zin te geven. Vele zaken verliezen hun betekenis voor de mens, wanneer hij deze te gemakkelijk kan krijgen. Het streven naar de dingen is in het menselijke bestaan wel degelijk belangrijk. Ik vind bijvoorbeeld medische en sociale zorgen mooie dingen, wanneer zij op hun plaats staan. Maar je medische en sociale zorg in de plaats gaan stellen van de dingen die een mens beter zelf zou doen en hem zo bovendien menige mogelijkheid ontnemen voor zichzelf iets te bereiken, deugen zij mijns inziens niet. De met uw argumenten vaak gepaard gaande neiging, alles vooral onder te brengen in zo groot mogelijke en zo centraal mogelijk te reguleren groepen acht ik, voor geestelijke ontwikkeling zowel als voor menselijk geluk, zo gevaarlijk als iets maar zijn kan. Men ziet namelijk over het hoofd dat dergelijke regelingen vaak neer komen op een ontnemen van alle eigen persoonlijkheid aan allen die er bij betrokken zijn.

Vraag: Haat is toch een afscheiding van anderen?

Antwoord: Haat is in wezen bijna identiek met liefde, zodra maar erkend wordt, dat het een relatie is die tussen jou en een ander feitelijk bestaat. Op het ogenblik dat je de relatie ontkent, zoals bij haat vaak het geval is, ontkent men een deel van eigen motiveringen en levenswaarden. Dit betekent in de sferen vaak een afwijzen van deze werkelijkheid, waardoor men dan soms langere tijd zal vertoeven in een duistere wereld, waarin contacten met anderen maar zeer beperkt mogelijk zijn.

Reactie: Ik kan niet begrijpen dat u haat niet generaal afkeurt.

Spreker: Abstract kun je stellen: ik verwerp haat als een relatie tussen mens en mens of tussen mensen en dingen zelfs. Dit is dan een persoonlijke zaak. Indien wij echter de factoren onderzoeken die voor een geestelijke bewustwording van belang zijn, dienen wij ons aan de kenbaar wordende feiten te houden en te constateren dat haat in feite een persoonlijkheidsrelatie met een ander betekent. Wij zullen dan constateren, dat wel in beleving en uiting grote verschillen bestaan ten aanzien van wat men liefde noemt, maar dat in een dergelijke relatie toch ook vele overeenkomsten hiermede aanwezig zijn. Indien degene die haat in de geest de gehate als een relatie aanvaard, en niet geheel verwerpt, heeft ook deze haat een bewustwordingswaarde. Of wij haat persoonlijk verwerpen of niet, het feit dat zij onder omstandigheden voor de geest een belangrijke bewustwordingsmogelijkheid betekent, is nu eenmaal een feit. Het lijkt mij dwaas dit te ontkennen omdat wij nu eenmaal haat als verwerpelijk beschouwen. Men zegt wel, dat je alle fouten die je constateert in de wereld, ook zelf hebt. Hoe kun je iets waarderen kennen en beoordelen, waar je geheel geen weet van hebt? Hoe kun je de uitwerking van iets zien wanneer je op dat terrein geheel geen ervaring hebt? Wat zelfs betekent, dat mensen die de wereld maar een somber verblijf vinden, in zich kennelijk heel wat slechte mogelijkheden dragen.

Ik besluit hiermede mijn onderwerp. Ik hoop u iets duidelijk te hebben gemaakt omtrent de relatie tussen stoffelijke belevingen en geestelijke ontwikkeling. Ik heb zelf op dit terrein nogal vreemde ervaringen op moeten doen en vrees dat ook onder u mensen zijn die voor soortgelijke verrassingen komen te staan. Laat ons beseffen dat de dingen niet altijd zo belangrijk zijn als zij ons nu lijken. Juist een gevoel voor de betrekkelijkheid van de dingen maakt het mogelijk een betere harmonie met de wereld en met eigen geest te vinden. Hierdoor zal men op aarde juist tot uiting kunnen brengen, wat voor de geest belangrijk is, terwijl je in de materie een groter geluk zult kennen, omdat je niet belemmerd wordt door vele vaste waarderingen, die men zichzelf op pleegt te leggen zonder te beseffen dat zij voor het ik niet wezenlijk bestaan of van betekenis zijn.

Ik dank u voor uw aandacht.

CONCLUSIES VAN DE GROTE RAAD VAN DE WITTE BROEDERSCHAP.

Goedenavond, vrienden.

Ik wil u in dit tweede deel van de bijeenkomst volgens belofte enige mededelingen doen omtrent de conclusies van de Grote Raad van de Witte Broederschap.

Het zal u reeds bekend zijn, dat de Raad onder zeer sterke en vaak strijdige invloeden beslissingen heeft moeten nemen ten aanzien van haar ingrijpen op aarde. Zij heeft haar overwegingen nu grotendeels beëindigd; als gevolg hiervan is kortgeleden gestart met iets, wat men wel operatie onrust zou kunnen noemen. Men gaat uit van het standpunt dat op dit moment een grote onrust over de gehele wereld begeerlijk is, daar de houding van een groot deel van de belangrijke figuren op de wereld niet zodanig is dat zij voor de ontwikkeling of de bewustwording van de mensheid dienstig kan zijn. Men heeft daarom besloten, zowel politiek, economisch als door het verloop van natuurverschijnselen, op korte termijn een reeks ingrepen op aarde te doen. Het merendeel van hetgeen bij de operatie behoort, zal binnen drie maanden volbracht zijn, zover het het aandeel dat de broederschap hierin heeft betreft.

Hieronder valt: Het duidelijk maken van fouten in de nu bestaande sociaal-economische samenhangen. Directe ingrepen zullen worden ondersteund door revoltes, studentenprotesten en beperkte oorlogshandelingen. De schade die hierdoor zou kunnen ontstaan wordt tot het uiterst mogelijke beperkt. Men zal verder gaan met het doen publiceren of onthullen van tot nu toe geheime gegevens, waarbij onder meer Duitsland, Engeland, de USA en Brazilië betrokken zullen zijn. Men meent in staat te zijn zodanige gegevens omtrent misleiding op eigen voordeel gerichte politiek en pogingen eigen belangrijkheid op te voeren in de wereld door bepaalde personen zodanig duidelijk kenbaar te maken, dat hierdoor op korte termijn een verandering in de mentaliteit van ten minste een deel van de wereldbevolking bereikt zal kunnen worden. Daarnaast heeft men besloten gebruik te maken van de mogelijkheden die liggen in lande, waarin de neiging tot dictatuur op het ogenblik sterk is, maar fouten worden gemaakt. Een van de voornaamste middelen hierbij zal zijn het wekken van onrust onder de arbeiders.

Men heeft een reeks natuurrampen voorzien (wij rekenen hieronder alle natuurverschijnselen met rampzalige gevolgen) en heeft gemeend hiervan gebruik te kunnen maken om sterke pressie uit te oefenen op zwakke bevolkingsgroepen, terwijl gelijktijdig een sterke nadruk kan worden gelegd op de verantwoordelijkheid van de rijkere en sterkeren in deze wereld.

Men heeft besloten een zeker internationalisme te bevorderen. De hiertoe getroffen maatregelen zullen echter een ingrijpen omvatten dat van langere duur zal zijn dan de genoemde drie maanden. Hierbij streeft men er naar bepaalde politieke en defensieve bondgenootschappen die op het ogenblik bestaan, evenals bepaalde economische banden te verzwakken of zelfs geheel te doen verbreken. Het doel is hierbij relaties tussen nu vijandige of concurrerende blokken en landen mogelijk te maken.

Men heeft daarnaast gemeend, gezien de wijze, waarop inwijdingsmogelijkheden in de komende tijd bestaan - u bent hierover reeds eerder voorgelicht - een reeks van paranormale verschijnselen te mogen en kunnen veroorzaken. Vermoedelijk zal men hierin slagen binnen vier maanden af heden. Dergelijke verschijnselen zullen voor zoveel mensen kenbaar zijn en voor zovelen een emotionele reeks veranderingen teweeg kunnen brengen dat men meent hierdoor een nieuwe benadering van geloofswaarden, voorstellingen omtrent het bovennatuurlijke en indirect ook een herziening van bepaalde wetenschappelijke denkwijzen tot stand te kunnen brengen. De uitwerking van deze actie, ofschoon de eerste fase met grote waarschijnlijkheid binnen 4 maanden voltooid zal kunnen zijn, wordt geacht door zijn gevolgen rond 15 jaar te kunnen voortduren als invloed. De uiteindelijke gevolgen zullen zeker van veel groter belang zijn dan de ogenblikkelijke verschijnselen.

Men heeft verder overwogen dat een zeer groot aantal mensen in de komende 10 maanden zullen overgaan. Dit kan een verdrievoudiging tot een verzesvoudiging betekenen van het normaal aantal overgangen per tijdseenheid volgens de normen van uw wereld. Aan onze zijde wordt een opvang- en begeleidingssysteem hiervoor opgebouwd, terwijl men er zorg voor wil dragen dat voor de toekomst van de mensheid waardevolle individuen onder alle omstandigheden beschermd worden en het stoffelijke leven kunnen behouden. Door de meerderheid van de raad werd dan ook gekozen voor een beschermen van daarvoor uitgekozen individuen met alle middelen, in alle omstandigheden.

Ik meen u hiermede de hoofdpunten van het programma wel uiteengezet te hebben. Dat de Witte Broederschap een zeer groot beroep heeft gedaan op geestelijke krachten in de afgelopen tijd, zal u duidelijk zijn. Hierdoor zijn ook in het programma van de Orde fouten ingeslopen, die wij liever vermeden hadden. De ODV zal in de komende tijd echter de mogelijkheid hebben onder degenen die niet onmiddellijk deelhebben aan de acties op aarde, de nodige sprekers aan te trekken. Enkelen daarvan zijn reeds als gasten op bijeenkomsten aanwezig geweest, anderen kent u nog niet. Wij hopen echter de besten onder hen als permanente sprekers voor onze groep aan te trekken.

Gesteld werd door de Raad: Het is nu voor de mens bovenal belangrijk dat hij geconfronteerd wordt met de werkelijkheid omtrent zijn leven. Dit besluit houdt onder meer in:

Beslissingen ten aanzien van de techniek, waarbij bijzondere ontdekkingen mogelijk worden gemaakt, maar ook zeer grote mislukkingen en mogelijk ongevallen veroorzaakt zullen worden.

Verder betekent het dan dat de mens vooral in de intermenselijke relaties wordt geconfronteerd met vraagstukken die door hem opgelost zullen moeten worden, wil hij in vrede zijn weg kunnen gaan.

Het zal u niet verbazen te horen, dat ook besloten werd ten aanzien van de milieuvervuiling op te treden, ofschoon wij in de geest hierbij geen direct belang hebben. Want indien daaraan geen consequenties op geestelijk terrein aan verbonden zijn, moogt u wat ons betreft rustig in uw eigen brij leven. Men is echter van oordeel dat bij voortzetting van de huidige tendens in vele opzichten grote gevaren ontstaan voor komende geslachten, iets wat op de mogelijkheden tot ontwikkeling voor de geest zijn weerslag zou hebben. Van belang blijkt hierbij het feit te zijn dat in het lichaam samenvoegingen plaats vinden van stoffen die als betrekkelijk onschadelijk gescheiden middels voeding en ademhaling het lichaam betreden. Dit kan erfelijke veranderingen veroorzaken, al meent men in de Broederschap dat dit eveneens zou kunnen helpen een nieuw type mens op de voorgrond te brengen.

Besloten werd in te grijpen door de natuur in te zetten, waar het maar mogelijk is om ernstige gevolgen te voorkomen, maar de mensen zeer nadrukkelijk attent te maken op de gevolgen van vervuilende invloeden. Dit zou ertoe kunnen voeren dat in de nabije toekomst door vervuilingen op niet levensgevaarlijke wijze en op vele plaatsen zeer grote overlast zal ontstaan. In gebieden waar vervuiling in zeer hoge mate bestaat, zou een optreden van insectenplagen een steeds vaker voorkomend verschijnsel worden, waarbij de toegenomen resistentie van de insecten het onmogelijk maakt voor de mens hen op de gebruikelijke wijze afdoende te bestrijden, zonder gelijktijdig alle mensen in een dergelijk gebied om te brengen. Enkele verschijnselen van deze aard heeft men reeds kunnen waarnemen, andere zullen in de nabije toekomst merkbaar worden.

De situatie in het Verre Oosten heeft de bijzondere aandacht, waarbij de aandacht van de broeders uit zal gaan naar het tot stand brengen van veranderingen in de houding van Japan, verandering in de relatie tussen China en de rest van de wereld, gepaard gaande met een

poging de geschillen, ideologisch zowel als meer praktische, tussen China en het oostblok te kanaliseren. Men wil verder bijdragen tot de oplossing van een aantal gezagsproblemen zowel in India, Pakistan als in de Arabische wereld. In Afrika meent men door vele geschillen tussen de staten onderling - ik verwijs naar hetgeen hieromtrent reeds eerder werd gezegd en gepubliceerd - te kunnen komen tot een grotere eenheid in het negroïde ras. Eerst moeten de stamgeschillen worden uitgevochten. Pas dan zal op dit continent van een werkelijke samenwerking tussen de delen van de gekleurde bevolking mogelijk zijn. Wij menen dat een periode van rond drie jaren nodig zal zijn om in dit opzicht het een en ander te kunnen bereiken. Men is ook van mening dat de inzet die in de volgende maand vanuit de geest gepland staat, zal kunnen bijdragen tot een snellere en waarschijnlijk niet al te bloedige oplossing van vele in Afrika nu hangende geschillen en conflicten.

Ook zullen wij ons met bevolkingsvraagstukken bezig moeten houden, daar in het komende jaar onder meer bijzonder grote hongersnoden in verschillende delen van de wereld worden verwacht. De Broederschap zal trachten hier helpend en beperkend op te treden. Onder meer denkt men aan het doen ontwaarden van bepaalde producten op de wereldmarkt of in bepaalde landen, dit gepaard gaande met grote onevenwichtigheden in de voortbrenging van natuurlijke voedingsmiddelen zal, naar men hoopt de rijkere er gemakkelijker toe bewegen in afdoende mate hulp te verlenen.

Ten laatste heeft men besloten, vele aanvallen te doen op wat men in de vergadering kenmerkte als 'military mind'. Bedoeld werd de door velen met geweld verdedigde stelregel, dat slechts middels macht, geweld en een strikt handhaven van een bestaande orde een betere wereld en vrede voor allen bereikt zou kunnen worden. Men is zinnens, juist in dit verband vele voor eenieder kenbare mislukkingen te veroorzaken en grote verspillingen te veroorzaken, zodat eenieder zal zien, hoe dergelijke mentaliteiten en de daaruit voortkomende organisaties voortdurend falen en hun falen zowel als hun verspillingen plegen te bemantelen door te wijzen op gevaren die niet wezenlijk bestaan.

Dit korte overzicht zal voor heden u voldoende moeten zijn. Men zal u ongetwijfeld, zij het op de laatste avond van dit verenigingsjaar of op de tweede avond van het nieuwe verenigingsjaar onze berekeningen omtrent de komende ontwikkelingen, zoals wij die zien, overmaken, en wel voor een periode tot ruim 1972, dat is lopende tot ongeveer het lentepunt van 1973. Wij zullen dan trachten u aan de hand van lopende ontwikkelingen duidelijk te maken, wat er zoal aan de hand is en u ook t.a.v. geestelijke en stoffelijke mogelijkheden van uw eigen land de nodige gegevens verstrekken.

Wat de Witte Broederschap betreft wil ik ten laatste nog verklaren dat de nu begonnen actie er een is, die uit vele verschillende onderdelen bestaat, waarbij acties afwisselend in tijd en energie nu op dit, dan op dat gebied zullen worden gevoerd. U dient dan ook rekening te houden met grote en vaak onverwacht snelle ontwikkelingen en veranderingen op velerlei gebied die allen het nieuws wel zullen halen. Een snelle aanpassing aan nieuwe geestelijke waarden en krachten, die een veranderende patroon vertonen, zal voor degenen die hiermede werken, onvermijdelijk en noodzakelijk zijn. Op elk gebied zal men van dag tot dag wisselende mogelijkheden en invloeden vinden, zodat aanpassing aan veranderende omstandigheden een noodzaak is voor eenieder, die in de komende tijd iets wil bereiken. Tot zover mededelingen omtrent de werkzaamheden van de Witte Broederschap als besloten door de Grote Raad naar aanleiding van de erkenningen tijdens het Wessacfeest.

Wij hopen hiermede tot uw voldoening onze belofte gestand gedaan te hebben. Ik heb nog enige tijd over en zou deze graag willen gebruiken om u enkele van mijn eigen denkbeelden voor te leggen.

De mens kan zijn kracht in deze tijd alleen ontleen aan de gemeenschapszin, die hij ten aanzien van anderen toont. Hierbij is anonimiteit van degenen, met wie men een

deelgenootschap denkt te hebben, frustrerend, en belemmert het bereiken van resultaten. Samenwerking door kleinere groepen, die elkander lid voor lid kennen, is hier de oplossing. Een communementaliteit - zonder dat deze uiterlijk aan de nu gekende communevormen hoeft te beantwoorden - lijkt mij wenselijk zowel ten aanzien van bezit, arbeidsvermogen als in verband met de vaak rijzende behoefte aan ondersteuning op elk terrein bij enkelingen.

Voor de meesten van u lijkt mij trouwens ook een re-evaluatie van uw denken en geloof niet overbodig. Het is niet voldoende bij de oude denkbeelden stil te blijven staan, omdat dezen eens redelijk juist leken te zijn. Het is beter, dat u desnoods het oude tijdelijk geheel verwerpt in een pogen tot een nieuwe visie op uzelf en de wereld te komen, dan dat u voortgaat met het oude te volgen, zo uzelf zowel geestelijk als ook vaak meer materieel in gevaar brengende in de komende periode.

Belangrijk schijnt op het ogenblik ook het toenemende gebruik van drugs, de overtrokken seksualiteit bij bepaalde groepen en dergelijke. Ik meen dat men in deze gevallen niet in de eerste plaats over dient te gaan tot een bestrijden van het verschijnsel en een veroordelen van personen. Men zal in de komende 12 à 14 maanden immers de mogelijkheid hebben meer over de achtergronden van dit alles te leren kennen.

Volgens mij is de achtergrond voor druggebruik e.d. in de eerste plaats te vinden in een niet goed functioneren van de maatschappij. In de USA hebben wij moeten constateren dat de sterke toename van het druggebruik zowel het gevolg is van sterke spanningen voor de mensen als gevolg van economische verhoudingen, alsook van de oorlogshandelingen buiten eigen land. Wij hebben moeten constateren dat ook in vele andere landen een toename van druggebruik in de eerste plaats te wijten is aan de starre mentaliteit van een meerderheid, waaraan een minderheid zich tracht te onttrekken, zonder daarvoor andere mogelijkheden te vinden dan de roes, waarin een gevoel van werkelijke communicatie en zelfs van kosmisch contact gevonden kan worden.

De overtrokken seksualiteit lijkt ons in vele gevallen allereerst een protestverschijnsel te zijn en, gezien de aanwezige middelen en medische mogelijkheden, niet van al te ernstige aard. Ik meen dat van enige normalisatie van gedrag eerst sprake zal zijn, wanneer alle mensen geleerd hebben allereerst uit te gaan van de banden met elkaar plus een geestelijk contact, dat men met anderen weet te vinden. Wij menen, dat ook hierop de nadruk zal kunnen worden gelegd door de huidige zedelijkheidsapostelen zo nu en dan eens op de vingers te tikken en met hun fouten te confronteren.

In dit alles ligt, naar ik meen, ook een zekere leefregel voor uzelf verborgen: In deze tijd bestaan er maar zeer weinig materiële zekerheden buiten de zekerheden, die u zichzelf, eventueel in de samenwerking met anderen, weet te verschaffen. Deze zekerheden dienen afhankelijk te blijven van uw onderling kunnen, vermogen en willen, en niet afhankelijk te worden gesteld van buitenstaanders of instanties, daar dezen u op het kritieke ogenblik in de steek kunnen laten.

Wanneer u geestelijk werk levert op enigerlei wijze, met geestelijke krachten actief tracht te zijn, is het voor u belangrijk, dat u de voor u noodzakelijke harmonie met de geest vrij weet te maken van bindingen aan stoffelijke verschijnselen en deze krachten in de materie projecteert als gevolg van erkende harmonieën en eenheidsgevoelens. Belangrijk kan voor u hierbij een eenwording met anderen op geestelijk en mentaal terrein zijn. Het lijkt mij hierbij belangrijk, al dient uw levensweg zoveel mogelijk door uzelf te worden bepaald, dat u probeert de noodzaken en behoeften van anderen zo goed mogelijk te zien en te beseffen. Help anderen, om datgene te bereiken, wat u juist acht, maar hinder hen niet in hun streven om zo mogelijk ook nog iets anders te bereiken.

En wat uzelf betreft: Geestelijke krachten zijn op dit ogenblik reeds actief om verschijnselen te veroorzaken en zelfs voor mensen die normaal hiervoor niet gevoelig zijn, kenbare verschijnselen te veroorzaken. Ook al laat een hoogtepunt in deze activiteit nog enige tijd op zich wachten, zo wil ik u tóch nu reeds raden bijzondere aandacht te besteden aan inspiraties, vreemde denkbeelden, belevingen en ervaringen met krachten in en buiten uzelf. Tracht na te gaan, wat u daarmee vanuit uw standpunt en uw wijze van leven nu onmiddellijk kunt doen. Schuif in geen geval uw acties en mogelijkheden af naar een verdere toekomst. Wanneer u die krachten ondervindt, wanneer u de verschijnselen ondergaat én constateert, dient u er onmiddellijk op te reageren, daar anders hun waarde en mogelijke betekenis voor u zeer snel zal afnemen en na korte tijd geheel verdwijnt.

Persoonlijk ben ik van oordeel dat de grote gebeurtenissen, of althans hun betekenis, aan u grotendeels voorbij zullen gaan. Zij zijn er wel, maar spelen in uw persoonlijk leven een veel kleinere rol dan enkele onbelangrijke gebeurtenissen en persoonlijk ervaren geestelijke beïnvloedingen. Toch leeft u in een wereld, die snel zal veranderen. Juist daarom meen ik, dat u niet in staat bent uw wereld als geheel in de komende tijd juist te beoordelen of zelfs te veroordelen. Wel meen ik dat u voortdurend kennis zult moeten nemen van alle invloeden die uw milieu mede bepalen. Door voortdurende kennisname van het gebeuren, ook van de voor u minder interessante onderwerpen, zult u in staat zijn in vele gevallen uw houding tevoren te bepalen. Want wie zijn houding eerst wil bepalen, wanneer een ontwikkeling reeds duidelijk kenbaar inwerkt, zal meestal ontdekken dat hij met zijn reacties te laat komt.

Ik meen dat ik op deze avond zowel aan een eens gedane belofte gevolg heb gegeven, als ook u enige aanwijzingen heb verstrekt die voor u in de komende tijd van groot belang kunnen zijn. Ik zou u daarom willen voorstellen, hiermede onze bijeenkomst te besluiten. Ik ben u dankbaar voor uw gehoor en wens u allen kracht en sterkte op uw pad in deze dagen, gepaard gaande met een toenemend besef van de mogelijkheid die ook in u leeft.
Goedenavond.

Te uwer attentie

Op wens van de betrokken groepen zullen de bijeenkomsten die voor juli op het programma stonden voor Amsterdam, Arnhem en Antwerpen geen doorgang vinden.

De gehele maand Augustus heeft ons medium vakantie, zodat de laatste bijeenkomst van dit verenigingsjaar plaats zal vinden op 30 juli, terwijl de eerstvolgende bijeenkomst, tevens de eerste van het volgende verenigingsjaar, gehouden zal worden op vrijdag 4 september 1971.

dd. 9 juli 1971